

Evangelí del dimarts de la setmana VII de Pasqua: els que guarden les paraules de Déu

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana VII de Pasqua. “He fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat; eren teus i tu me'ls has donat, i ells han guardat la teva paraula”. Per guardar la Paraula de Déu, ens podem preguntar cada dia: què em vol dir Jesús amb el passatge de l'Evangelí d'avui?

Evangelí (Jn 17,1-11a)

Després d'haver dit tot això, Jesús va alçar els ulls al cel i digué:

Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el teu Fill et glorifiqui, ja que li has concedit poder sobre tot home, perquè doni vida eterna a tots els qui li has confiat. I la vida eterna és que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist. Jo t'he glorificat a la terra, duent a terme l'obra que m'havies encomanat; ara glorifica'm tu, Pare, al teu costat, amb la glòria que jo tenia vora teu abans que el món existís.

He fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat; eren teus i tu me'ls has donat, i ells han guardat la teva paraula. Ara saben que tot el que m'has donat ho he rebut de tu, perquè jo els he confiat les paraules que tu m'has confiat. Ells

les han acollides i han reconegut realment que jo he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meva glòria. Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu.

.....

Comentari

En adreçar-se al Pare, Jesús es refereix als seus deixebles com aquells que “han guardat” la paraula de Déu (cf. *Jn* 17, 6). En efecte, ja feia tres anys que els apòstols havien començat a sentir les paraules divines que venien dels llavis de Jesús. «Ja que tu ho dius, calaré les xarxes» (*Lc* 5, 5) li va dir un dia Pere a Jesús, i gràcies a aquesta confiança,

miraculosament va poder treure les xarxes plenes de peixos. Els apòstols havien estat atrets cap al Mestre per la força de la seva paraula i així se'ls va obrir un món nou, ple d'esperança.

Nosaltres també volem ser d'aquells que guarden la paraula de Déu. Aquells que no es conformen amb una visió superficial del món, de l'home i el seu destí. Tinguem cura de la paraula quan la meditem en la pregària personal i ens demanem: què em vol dir Jesús amb el passatge de l'Evangelí d'avui? Què em diu amb aquell comentari que em va fer un amic i que no em va deixar indiferent? Què em suggereix a través de les oportunitats i problemes que trobo a la família?

Les paraules de Jesús també ens cuiden. Si deixem que creixin al nostre cor es converteixen en un arbre l'ombra del qual ens ofereix

refugi i descans. Cadascú pot tenir un elenc de frases de l'Esriptura que li agraden especialment: frases dels Salms, dels Evangelis, de les cartes de sant Pau, etc. Aquestes frases ens serveixen per fer les nostres pregàries personals, recobrar ànim enmig de les dificultats, demanar llum per jutjar problemes, etc.

Si guardem les paraules de Jesús, podem romandre al món sense por, perquè sabem que tot va ser fet per Ell mateix, el Verb Diví. Ens adonem que tot té un sentit, i que el nostre camí es dirigeix cap a «la llibertat i la glòria dels fills de Déu» (*Rm 8, 21*).

Rodolfo Valdés // Fa Barboza -
Unsplash

dimarts-de-la-setmana-vii-de-pasqua-
els-que-guarden-les-paraules-de-deu/
(07/04/2026)